

VEZÉRBESZÉD

A következő oldalakon két, létünket alapvetően meghatározó, mégis mindmáig megoldatlan kérdésre válaszolunk. A címben jelzett *magyar név* eredetét, és a kör alapszámának, a *valódi Pi*-nek, valamint a hozzá tartozó *ösméter* meghatározásának legelső, írásos megjelenését mutatjuk be Önöknek.

Látszólag egymástól független, különálló gondolatokat vetettünk fel, helyeztük nagytónk alá. Tettük ezt azért, mert az ősi *matematikai papiruszokon* mindkét fogalom a számmenetek kidolgozásánál együtt szerepel. Közös tárgyalásuk tehát nemcsak indokolt, hanem – mint látni fogják – a levezetések megértéséhez elkerülhetetlen.

Bemutatjuk, hogy az ún. *valódi Pi*-t, mint a kör állandóját, már a kőépítők korában ismerték és kiszámolták, természetesen akkor még nem nevezték *Pi*-nek. Sőt! Bonyolult kezelhetősége miatt kezdetben a körrel kapcsolatos számítások során nem is használták.

Másrészt a *magyar* hangzósítású szó jele $\rightarrow \equiv, \Rightarrow$ már a hieroglifás írás kialakulásának kezdetén megjelent a falakon és a papiruszokon. Mint az *egyenlőség jele* az ősi matematikai példákban számtalanszor előfordul, ez egyúttal az egyik alapértelmezése \rightarrow lásd *magyarán* szavunk értelmét, így a körrel kapcsolatos számításokban sorozatosan találkozni fogunk vele.

Többekben felmerülhet a kérdés: hogyan került a *magyar* szó az ősi egyiptomi papiruszokra?

A *magyar név*, a *magyar szó*, esetleg *elnevezés* írásos formában a katedrális tudomány szerint csak a 9. század körül jelenik meg. Népünk nevét jelezve két szó egyesülésének tekintik. Vélt származásának leírását könyvünk második felében bővebben bemutatjuk.

A valóságban az egyik – az egyiptológia kutatása által – mindmáig félreismert, négyezer éves *szóhasználat*, *megnevezés*, *fogalom* pontos meghatározását és gyűjtőszavát boncolgatjuk, mely akkortájt még *nem a nép nevét* jelezte! Ősi értelme eredetileg a Nílus-parti hitvilág alapját, a halotti szertartás, a túlvilági életre történő felavatás akkor elérhető legmagasabb *tisztességét*, az *igazságot* képviselte.

A *magyar* szó ősi hitvilágból származó lényegét, az eddigi kutatásaink alapján így foglalhatjuk össze:

Magyarnak nem születni, magyarnak lenni kell...

A felavatottak kezdetben maguk a királyok/fáraók és a hozzátartozóik voltak. Ők ismerték az írás, a számolás, azaz az ősi tudás művészetét. Sőt! Fel kell tételeznünk, hogy mindez, nem egy nép közös alkotása volt, hanem egy kiváltságos lény – az *RMP*

példáiban az ŐS –, esetleg kisebb, isteneknek tartott csoport alakította ki. Ők, adták tovább a tudás különböző fajtáit, a *szép*, illetve *papi írást*, a számolás, az építészet, szobrászat stb. alapismereteit. Ő/ŐK voltak a tanárok, akiknek szava piramisokat emelt, és az akkori hitük, elképzeléseik szerint az örök élethez vezető utat mutatta.

Ő volt az az Ős, akinek a papiruszok írói tisztelettel adóztak, s akinek *magyarázata* a matematikai levezetésekben is az *igazság*, az *egyenlőség* jelével volt azonos.

Az Ő nevét mondjuk ki, amikor az ősi hieroglifa \Rightarrow , illetve hieratikus jel $\rightarrow \Rightarrow$ nemzetközi transliterációs értékeit *md3t* \rightarrow M-GY-AR-t alakban hangzósítjuk. Részletes bemutatását lásd a *Magyar név eredete* című fejezetben.

Számos további kifejezés értelmezi az ősi kör alapszámának, a *Pi*-nek mindmáig használatos megközelítését. Kiragadunk néhányat közülük:

<i>adj kelő kört magyar</i>	\rightarrow	RMP 59; 60
<i>magyar útja</i>	\rightarrow	RMP 58
<i>megadja magyar köröm</i>	\rightarrow	RMP 35; 36; 37; 38
<i>szükséges a magyar feje</i>	\rightarrow	RMP 41; 43; 50; 51; 52; 55; 56; 57; 58; 59; 60

Természetesen minden állítás annyit ér, amennyit abból bizonyítani, ill. valószínűsíteni lehet.

Így könyvünk első felében az adatokat, az ősi 4000 éves papirusz szöveges példáit sorakoztattuk fel. Ezek képezik megállapításaink írásos alapját, a *valódi Pi* és *ős-méter* első megközelítéses kiszámolását, egyúttal a *magyar* elnevezés ősiségének bemutatását is. Csak a bizonyítékok birtokában értékelhető a *magyar* név eredete, s ezért a tények ismertetése után könyvünk második felébe helyeztük részletes kidolgozását.

Belátjuk, mindezt közvetlenül nem könnyű követni, hiszen akkortájt még nem latin betűkkel írták a tudományt, a történelmet. A hieratikus/hieroglifás írás elsajátítása, számrendszereinek alaposabb megismerése pedig komoly előtanulmányokat igényel. Az olvasási nehézségek áthidalásához könyvünkben bőséges segítséget nyújtunk.

Az ősi papirusz valós adatainak megítéléséhez, valamint az ebből származó gondolatok követéséhez sok örömet, türelmet és bölcsességet kívánunk.

A szerző